

Hat hét Ausztrália keleti partján

7. rész – Canberra, Sidney

Canberra, a két nagyváros – Sydney és Melbourne – versengésének köszönheti létét. Kis város volt (vagy még az sem). Ma sem nagy, de ma már hihetetlen nagy területen fekszik, pontosan megtervezve. Mondják is rá, hogy néhány külváros (szuburb) keresi a városközpontját.

Gyuri háza vagy 30 kilométerre van a

ig, latin nevek, abó-kertészlánya, és a végén kapucsinó. Tizenötig számoltam az eukaliptusz fajtákat. Hatszáz van állítólag.

Este egy kínai szabadszedéses étteremben vacsoráztunk Gyurival, tele volt marokkal, mintha a Húsvéti szigetéről jöttek volna!

Ausztrália egy befogadó ország!

Másnap az Osztrák-ausztrál Clubba mentünk, de nincs kenguru étel, így oszt-

zsúfoltság, csúcsforgalom, órákig alig találunk egy üres motelt. Végül a *Mt. Culonnál* – 58 km-re a *Botany-öböltől* –, egy kínainál kaptunk szobát. A motel mögött eukaliptusz erdő és hegy-völgy, a Culon hegy. Ez is Sydney még! – a széle. Hajnalban már korán megkezdődött az örült száguldas befelé Sydneybe, autóval – leginkább –, de sokan vonattal mentek, hogy délután elinduljanak majd visszafelé...

Másnap mi is vonattal mentünk be a városba. A felhőkarcolók alatt sétáltunk le a híres Operaházig. Tényleg hatalmas és szép, de szinte ráépültek a toronyházak. Majd komppal át az öblön a *Taronga Zoo*-ba, ahonnan... igen ez az ismert kép Sydneyről, és ez csodás. A képen ugyan nem látszik, de a felhőkarcolók fölött 500 méterre egy kékes-rózsaszínű felhő volt: szmog! Borzasztó a gépkocsiforgalom az egész városban. Sydney 3,5 milliós város.

Nem is maradtunk, indultunk tovább a belső autópályán. Itt nagy erdők, majd felszár az vidék, sok farmmal, kevés állattal, tehének-birkák, néha lovak, gyakran kenguru és rókatetem az út szélén. Elég gyér a forgalom, csak egy-egy kisváros környékén sűrűsödik be. A Nagy- Vízválasztóhegy mögött haladtunk a autópályán, északra.

Az egyik szép, zöld völgyben – úgy 15-20 ezer hektáron –, rengeteg gyönyörű ló, és egyetlen felirat: Emirates.

Két nap alatt értünk Sydneyből *Noosa*-ba, ami 80 km-re, északra van Brisbane-től. Ez is egy üdülő paradicsom. A lagúna parton találtunk egy apartmant, szezonvégi kedvezménnyel, hazai közepkategóriás árral.

Mindennap fürdés, ajándékvásárlások és sör: itt Fat yak!

Nemzeti parki séta: láttunk koalát végre vadon! Itt is a kocogók... mosolyognak, köszönnek. Kérdezik, láttuk-e a koalát. Kedves emberek az OZ-ik! **R.P.**

Canberra, a megtervezett főváros, háttérben a régi és mögötte az új parlament.

központtól. Keresztül-kasul behálózva sztrádákkal, de közben óriási üres, felszár, ligetes területek, erdők: bennük nyulak, kenguruk, madarak, majd egy újabb kisvárosnyi lakópark.

Háromunkat három szoba, vetett ágy, Gyuri csinálta házi sör – világos és félbar-na –, magyaros házi füstölt kolbász vár. Ilyen jó dolgunk soha nem volt.

Másnap városnézés. Lajos sorba szedi az emlékhelyeit – dolgozott Canberrában „megboldogult úrfi korában”.

Háborús Múzeum, látványos, de inkább a kilátás gyönyörű a jól megtervezett városra. Majd a kilátó, és a TV torony következik. Ott már a portánál leszólitanak: *Őnök magyarok?* – és utolér a már-már elfeledett hazai politika szaga... A biztonsági ember egy 56-os – bár szerintem csak egy 56-os fia –, még azóta is azon gondolkodik, hogyan lehet az, hogy két magyar nyugdíjas, saját költségén ki tud utazni Ausztráliába!

A canberrai Múzeumban eltévedtünk, de aztán kimenekültünk: az aboriginal ősi didgeridoo mellett egy modern varrógép. Túl modern a 'konceptió' így nekünk. Sokkal jobban tetszik a *Canberrai Botanikus Kert*. Szisztematikus társulások a sivatagi növényközösségtől az esőerdő-

rak kaját rendeltünk. Harmadnap vége a Kánaánnak, indultunk tovább.

Meghívtam Gyurit harcsázni a Körösre.

A belső úton mentünk *Sydney*-ig. Ott

Sydney a Zooból- a képen nem látszik a szmog a város fölött.